

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 786/2023
08.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог „ Zoppas Industries Serb“ д.о.о. Кикинда, са седиштем у Кикинди, чији је пуномоћник Александар Тодоровић, адвокат из ..., ради враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1644/22 од 01.11.2022. године, у седници одржаној 08.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1644/22 од 01.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П1 31/22 од 24.2.2022. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиоца врати на рад, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу плати трошкове овог поступка у износу од 15.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1644/22 од 01.11.2022. године, ставом првим изреке усвојена је жалба туженог и укинута пресуда Основног суда у Кикинди П1 31/22 од 24.2.2022. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за враћање на рад, а обавезан тужени да тужиоцу, уместо враћања на рад, исплати накнаду штете у износу од 798.406,64 динара, са законском затезном каматом од 01.11.2022. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавеже тужени да му накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 15.000,00 динара. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом петим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 33.000,00 динара. Ставом шестим изреке одбијен је захтев тужиоца за ослобађање од плаћања трошкова поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, позивајући се на одредбе члана 403. став 2. и члана 404 став 1 Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 2. у вези члана 85. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 85. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, што значи да је у тим поступцима странкама одузета постулативна способност и да те поступке могу да воде само преко пуномоћника адвоката. Према члану 410. став 2. тачка 1. ЗПП, ревизија је недозвољена ако је изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

У конкретном случају, тужилац, који није адвокат, лично је изјавио ревизију као ванредни правни лек, па применом одредбе члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић